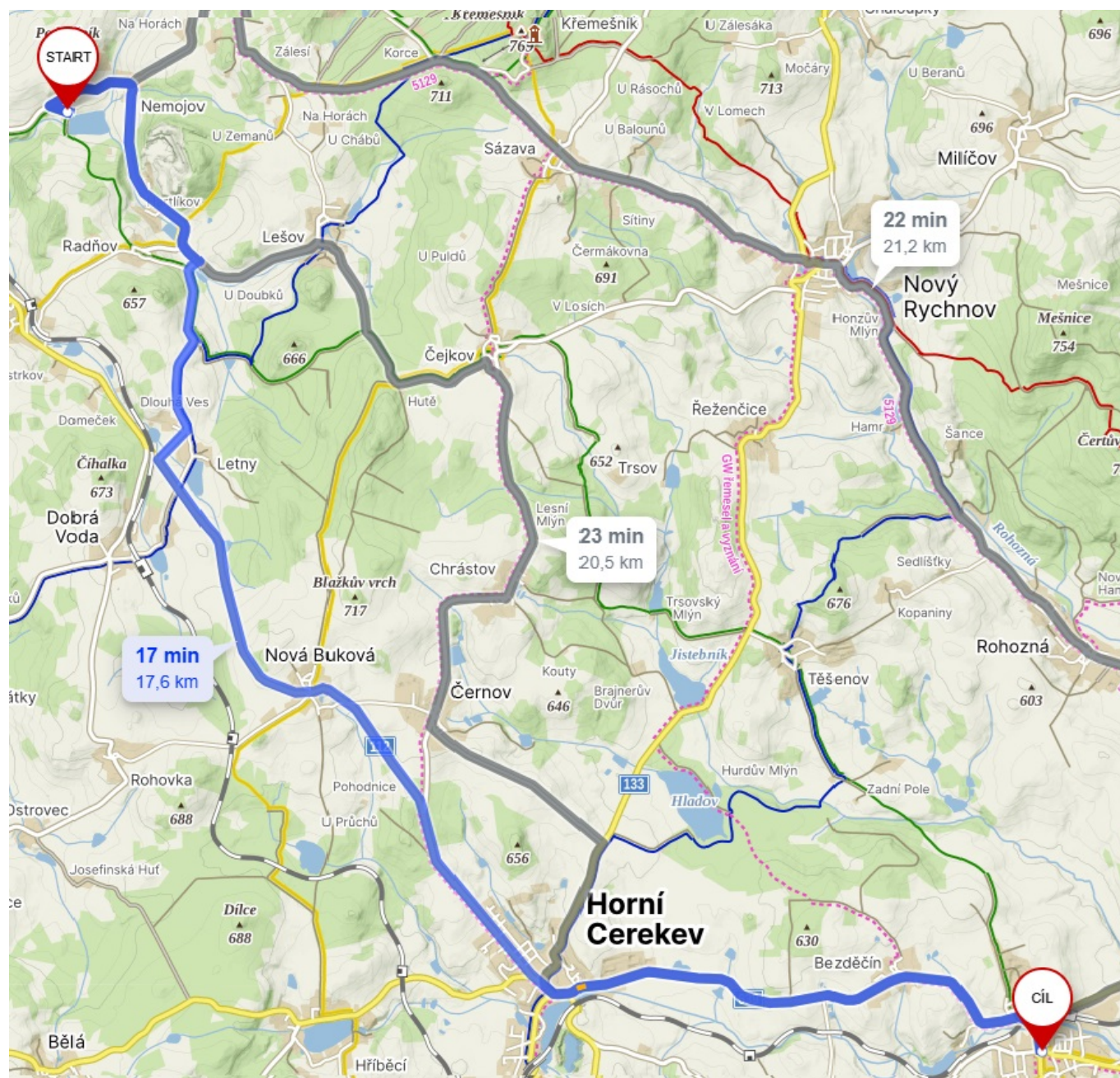




Jako vždycky v pátek sraz na chatě u Nemojova. Kamarádi vyrazili z Prahy dříve, tak jsem měl hoňky přes den s proviantem. Foukal vítr, netroufnul jsem založit oheň. Rychle jsem odzimnil chatu, naházel piva do studené vody a už zde byli návštěvníci. Bez Rosti, který v létě zemřel. Vítr se uklidnil, bylo možné rozdělát ohniště a opéct buřty. Večer jsme zkusili odlapit kometu, ale západní obzor byl pod oparem. Zato jsme při pozorování oblohy zastavili kolem jedoucího cyklistu, který si to k nám šněroval pod parou. Chlapík nám velrybí řečí vysvětloval, jak byl u Nemojáku na pivu a že jede domů. "Točené pivo za dvacet pět korun kluci", radoval se, jak levně nakoupil. "Já na něj jezdím každý víkend !" Když jsem se ho zeptal, jestli jede do Lešova nebo Radňova. nejbližších vesnic. Řekl mi, že jede do Batelova. To jsem si musel nechat zopakovat, protože jsem nevěřil, že by někdo kvůli levnému pivu jel 18 km (viz.mapka dole). "Zítřka v Hřiběcím na výlovu !", rozloučil se a jeho bludička se klikatě vzdalovala. My jsme se vrátili na chatu, protože bylo jasné, že dnes nic na obloze nevidíme. Dopili jsme piva a šli jsme o půlnoci spát.



Ráno než jsme se rozdýchali, nasnídali, bylo deset hodin. Do Hřiběcí jsme se přesunuli autem, protože už nic rozumně nejelo. Na výlovu byly stánky už vyžrané a u posledního na smažené ryby byla nekonečná fronta. Čekali jsme půl hodiny a nakonec jsme se rozhodli, že se půjdeme najíst na Křemešník /cca 14km/. Bylo hezky, houby ještě rostly, krásná procházka. Za Novou Bukovou jsme potkali rodinu, která čistila les. Dostali jsme na cestu obrovské tvarohové buchty, čaj a tašku na houby. Příjemné setkání. V Sázavě jsme si dali oběd a zatímco ostatní pokračovali nahoru, já se zakecal s provozní, mojí známou. Musel jsem pak už jít zkratkou a počkat na kluky na Horách, resp. jsem se zde chytil za jazyk s týpkem, co tu bydlel. Docela mě vyndal z bot, když mi řekl, že byl letos v Rumunsku traktorem. A to jsem si myslel,



že jsem king, když jsem Karpaty projel se svojí orezlou Astrou. Nicméně zajímavé povídání o cestování přerušili kluci, kteří se dokutáleli z Křemešniku a další dva kamarádi, kteří nás přijeli na otočku z Prahy navštívit a šli nám naproti. Večer jsme strávili u ohně a kytary. Někdo si nás pak v noci fotil z auta, asi neviděl nikdy mastňáky. Ráno v neděli jsme začali s vařením oběda, smaženice a brambory. Odpoledne kluci odkráčeli na vlak do Zajíčkova, já pobalil věci, chatu zazimoval, adie na jaře !

